

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 18**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste

Tack nu när jag fått både brev och, som vara utmärkt trevliga. Jag bör nog säga om Nordström, jag lärde honom så flyktigt och i dessa Tider, då så mycket röres i min hjärna, gingo hans tankar mycket ut ur den igen. Men nog var jag glad, att han gaf mig rätt. Jag är alltid litet rädd för att underkätta Ellen Gey därför att han ej är mig vilare sympatisk personligen med alla sina tanklösheter, men nog är det så, att jag innerst inne är fullt viss om att han har rätt. Det var bra intressant det där du skref om att han skulle komma till Göteborg. Det är väl hennes nömer där, som heit hennes komma dit. Det visar emellertid att Nordström varit farlig för henne. Och jag kan ej tro annat än att ju förr dessa yttliga nöjeslystna och själfbära världsäskådning får sin lara dess bättre för vårt land och dess bättre för Ellen själv. Hur kan en god människas göra sig till apostel för sådana dumskallar.

"Se Rening dig öfver dig förvägna Klippans kängor."

Ja det är något dylikt hvarje nordbo måste känna. Det är död och undergång att sola med sig. Huru kan kupa i skönet i ett klimat, som hvarje nate går upp till 25° Köld. De skönt skeddade gästalterna få allt gå med sig. Ja det är så dumt allti hop.

Du är därremot mycket röt och ej allt lika Ellen Gey. Du skall ha mycket tack för bjudningen, men vet du, jag vill ej komma förrän jag får litet mer klarhet i min bok. Jag tycker om att tänka på den, men jag har inte hela planen lagt än, så att jag vet hvad papiret skall innehålla. Jag har det nog mycket bra och mitt hufvud, som var mycket smekelt ett par dagar har allt klarare betydligt efter ett par dagar. Galla fall får jag vara så innerligt tacksam för det berättar jag fått för första delen, det gör verkligen att jag tycker om att taga upp arbetet på nytt med samma människor. Jag brukar jämt vara i ångest och häfvan medan jag författar, men denna gång har jag bara roligt det är så ovanligt och jag är rädd för att säga det, men därför

skulle jag ej kalla mig, då jag har det bra. Något snillvikt har jag
minst ej ättad hemmit, det är bara detta, att det verkligen är roligt att
arbeta.

Jag har juist väntat det, som du skref sist, att Ruzsen ej hade
nysnissas i ett arbete. Det tror jag säkert. Pannvaska har jag
att bli en bok för mig. Vi skelven i utlandet och så en bok. Och
som du säger barnvården med det ryska frieriet är väl också en
roman. Men hvad gör det? Du kan välja mellan att gå ut
någonstund i afdelningarna eller att bara du genom att begagna
en smula större formid och tryck mycket väl få in allt hvad du
vill ha med i ett arbete. Det går för den, som ej är bunden att
förtjåna pengar. Tänk på hur stora böcker, som skrifvits för och
hur gärna vi läste dem. Jag hoppas du skall göra ett mycket om-
fattande verk och ha med allt väsentligt.

Gläd du sett i tidningen att Gunders blev skjutit sig. Jag visste
det ej, då jag skref till henne och det förefaller mycket dunkelt.
Gläd du det vara, som har gjort en människa som hon så stift-
lig. Han var en kall och hård natur, men begäfvad och med en
stark lifskänsla. stor arbetsglädje och mångsidigt intresserad.
Han gifte sig med en ungdomskärlek, som han var fyrtio år
och naturligen hade det då gått så, att ungdomskärleken
alldeles hade stannat ofter i utveckling och var en snäll och
outvecklad flicka, medan han blifvit en bilslad man med
stora fondriingar på Danfart slagens och dylikt, juist som
Gunder. Hvarsk det varit nöjningar i hemmet, som gjort lif-
vet ockhövligt. Jag vet det inte, men han var väl en egoist, som
ville vara lycklig och då det ej lyckades så gick han från allt.
annars, men jag vet intet. Ja vare jag ensom skulle jag
genast bjuda hit Gunder, men nu kan jag ej för minns
skulle.

Posten går. Många helningar och
mycket kärlek.

Din Helena.